El “viatge emocional” de Sílvia Pérez Cruz



S lvia P rez Cruz i Ra l Fern ndez Mir , ahir al Jard . Foto: JORDI OSET.

Sílvia Pérez Cruz i Raül Fernández Miró van començar el “viatge emocional” que proposaven divendres al teatre El Jardí de Figueres amb l'espectacle Granada provocant pell de gallina amb una versió d'Abril 74, de Lluís Llach, sobre la Revolució dels Clavells portuguesa. Aquell gran inici va fer oblidar de cop el quart d'hora de retard. Prometia i no va decebre. I això que es veu que Sílvia Pérez patia una mica per si tornaven desentrenats de les vacances. “No sabia si sabria tornar a cantar, però de fet això no va de cantar, va de sentiments”, ens advertia. I no n'hi ha per menys. La veu impressionant de la Sílvia, la guitarra intensa d'en Raül, el joc de llums i els temes escollits per versionar creen una combinació que fa que, a mesura que avança el concert, entris cada cop més a cada història, i la gaudeixis o la pateixis amb ells.

Sílvia Pérez va explicar que el títol del disc, Granada, es deu al fet que hi ha cançons molts dolces, com la fruita, i d'altres que són com bombes granada. L'anècdota del concert la va protagonitzar una persona del públic, que enmig d'una d'aquestes cançons bomba va cridar: “La guitarra està massa alta!” Potser en algun moment va ser així; Sílvia Pérez ja ho havia dit un moment abans seu tècnic de so. Però, com ella mateixa va respondre-li un cop va acabar la peça, no era el moment ni la manera de dir-ho. També el públic es va encarregar de demostrar a la Sílvia i en Raül –directament afectat pel tema de la guitarra– que el que volien els figuerencs era que l'espectacle continués, amb un llarg aplaudiment improvisat just després de l'incident. Sílvia Pérez va recomanar a aquesta persona que es deixés portar per la música i gaudís de l'experiència com quan tastes per primer cop un menjar.

Un bon consell per gaudir al màxim d'unes versions penetrants de temes com l'Hymne a l'amour, d'Edith Piaf, o Pequeño vals vienés, escrit per Federico García Lorca i musicat per Leonard Cohen. I, sobretot, amb la interpretació emocionada de la cançó que el seu pare, Castor Pérez, va escriure a la seva mare. Final amb el públic dempeus, no n'hi havia per menys.

Publicat a:

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/772941-el-viatge-emocional-de-silvia-perez-cruz.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesCultura&utm_source=rss&utm_medium=mesCultura&utm_campaign=rss